

Publicerad 2008-10-21 11:32 av glittertindra

Om livet, trötthet och att bara vara människa...

-Jag förstår inte hur du kan lämna saker framme på det här sättet, det är ju så enkelt att bara ta undan det, gör du det på en gång så är det borta.

Än en gång får jag höra denna ramsa, trots att jag förklarat i omgångar om hur jag glömmer saker, hur min trötthet gör att tankeverksamheten inte fungerar och att det praktiska får lida.

Tänker efter under tystnad medan jag får en föreläsning om städning. Känner mig ledsen. Har jobbat fem år som städerska. Trappstädning, kontorsstädning, i skollokaler, på restaurang, på sjukhus, servicehus, på boende, i hem, i butiker, storstädning, fönsterputsning, flyttstädning, byggbaracker, på verkstad.

Orsaken till att jag slutade städa som yrkesutövning var att lederna började strejka och att jag helt enkelt blev för trött, det var för tungt för min kropp att gå runt och göra alla dessa fysiska moment. Antagligen kan jag mer om städning än föreläsaren, men jag säger ingenting.

Har länge trott jag var mentalt efterbliven eftersom det bara helt plötsligt låg framme saker som jag glömt. Uppenbarligen är jag inte det eftersom jag klarat av grundskola och gymnasium med någorlunda bra betyg, högskoleprovet låg över medel och jag har bevisligen blivit intagen på kurser på universitetet. Har gjort små tester om iq och eq och arbetsprofil och hamnar på över medel i allihop.

Har alltid varit förundrad över hur fint en del kan ha hemma hos sig, det ser precis ut som i kataloger från möbelaffärer och jag har intervjuat många för egen vinning, frågat ingående hur de gör för att ha så fint hemma.

Många har föraktfullt kommenterat min person, min moral, mitt tänkande med skämt, med gliringar, med kommentarer, med allvarligt menade råd, irritation, ilska, en hel strid ström av ord om hur man plockar undan efter sig.

I relationer har många känslostrider förekommit där jag uttryckligen bett om hjälp med det praktiska hemma och jag fått tillbakalängt i ansiktet:

- Men du då? Du gör ju ingenting!

Eller så får jag höra från andra att han säger om mig när jag inte hört på att jag inte gör något hemma och hur duktig han minsann är.

Jo, det jag gjorde var att jag bad om hjälp för att jag insåg att jag behövde den, men min vädjan fick ett avslag och det med hån dessutom. Eller så blev jag baktalad fast jag uttryckligen bett om hjälp och dessutom gjort mitt yttersta att göra det jag orkat med.

Det är inte många som sett mig när jag åker på värk, eller astma, eller allergier, eller bara trötthet och svaghet i kroppen, då när jag inte kan sova för att hela min fysik är överansträngd och går på högvarv.

Då är det ingen som ser mina tårar för att jag inte kan bära ut tvätten till tvättstugan för att det skär för mycket i ryggen, när det tar på för mycket att om och om igen vika klädesplagg, alla dessa småmoment vid diskbänken där jag lyfter och vrider och vänder och spänner mig för att skynda mig innan det börjar göra för ont. Eller när jag lagar mat som jag verkligen älskar att göra, när handlederna värker för att jag skurit grönsaker och kött och hållit i kastruller med vatten och lyft och förflyttat. Baka är också roligt, men i perioder har det varit för tungt att hantera degen. Astma och mjöl är ingen vidare kombination heller. Sy, som är en passion kan vara problem, med stora och tunga tyger, handen tappar taget.

De har heller inte varit med när jag sitter och tittar rätt ut i luften för att jag är för trött för att gå och lägga mig. Jo, det är sant, det har hänt. Det är vid sådana tillfällen lyset är på men ingen är hemma.

Det är vid dessa tillfällen jag är hemma, sjukskriven och ganska uppenbarligen asocial. Det är också under dessa perioder som jag inte orkar plocka undan efter mig, när jag glömmer allt och lite till. Då är jag fysiskt långsam och ibland sängliggande. Det handlar ibland om perioder, ibland om dagar. Med perioder kan det vara veckor och månader, i värsta fall har det handlat om år.

Men sedan har jag perioder när jag klarar av allt det här. Har även perioder när jag klarar saker en bit men når inte ända fram till att göra klart. Är ojämn och det är svårt förstå för mig och ännu svårare att förklara för de som inte förstår.

Egentligen handlar det inte om städning. Det handlar om att jag inte orkar som andra. Har en svagare fysik. Då när vissa dagar hela systemet är ur funktion och andra dagar går på halvfart och så dessa ljuvliga dagar när det går på helfart.

Jag förstår att jag orkar mindre än andra och har nog alltid förstått det sedan jag var liten. Det svåra är att få omgivningen att förstå att det inte handlar om moral eller intellekt eller avsikt, utan att det handlar om att i vissa områden orkar jag mindre än andra.

Har slutat svara emot när jag får förebråelser om saker som ligger framme. Jag bara ler till svar eller så går jag därifrån.